

SCHIEURTJES IN DE DOUCHE

Scheurtjes in de achterwand van een doucheruimte, schimmel en loslatende kitvoegen: decoratief stucwerk in natte ruimten levert zo vaak problemen op dat Technisch Bureau Afbouw (TBA) er een speciale richtlijn voor schreef (zie pagina 20). Maar in de in 2015 opgeleverde badkamer in Oostzaan lijkt het werk redelijk goed uitgevoerd. Wat is dan de oorzaak?

Scheurtjes in de achterwand van een douche-ruimte.

De schimmel ontstond ongeveer een jaar na oplevering van de met Beal Mortex afgewerkte doucheruimte. De stukadoor bracht daarop Beal Wax aan. De schimmel verdween, maar toen lieten de kitvoegen tussen de granieten vloerplint en het op de wanden aangebrachte sierpleisterwerk los. En op de achterwand verschenen haarscheurtjes en kleine kleurverschillen in het stucwerk. Werk voor de Geschillencommissie afbouw. Senior Technisch Adviseur Alphons Hagen van TBA reist af naar Oostzaan voor een deskundigenoordeel.

Hagen arriveert in een badkamer waarvan de vloer en plint - met een holle hoek - uit graniet bestaan. De wanden van de badkamer zijn voor een deel gepleisterd en afgewerkt met een muurverfsysteem. Het overgrote deel van de badkamerwanden (waaronder de douche) zijn voorzien van een decoratief pleistersysteem van Beal Mortex in de kleur betongrijs. Het decoratieve pleistersysteem is voorzien van een laklaag. Schimmelvlekken ziet Hagen niet.

Decoratief pleistersysteem

Op de overgang van de wandafwerkingen met de granieten plint is een voeg van ongeveer 8 millimeter breedte gemaakt. De voeg is ter plaatse van de douche-ruimte voorzien van kit. “Daar waar geen kit in de voegen is aangebracht, zag ik restanten stucmortel en dergelijke in de voegen”, zegt Hagen. Hij ziet ook dat het decoratieve pleistersysteem en de granieten plint aan de voorzijde niet in dezelfde lijn liggen. “Het pleistersysteem was, vanwege de noodzakelijke laagdiktes, enige millimeters buiten het niveau van de granieten plint uitgevoerd. En daardoor was de kitvoeg ertussen ook niet overal gelijkmatig en strak.” Hagen constateert dat de op nul uitgestreken randen van de kit in de douchehoek een fractie losraken van de granieten plint en het decoratieve pleistersysteem. “Maar ik had niet de indruk dat de kitvoegen op een dieper niveau losgescheurd- en watervoerend waren.” Wel is ter plaatse van deze losgeraakte randjes kit op de aansluiting met de Beal Mortex een miniem gedeelte van de laklaag losgeraakt.

Haarscheurtjes

Op de achterwand van de douchehoek, waar ook de mengkraan is bevestigd, zijn op een hoogte van ongeveer 50 tot 250 millimeter enkele haarscheurtjes opgetreden. Hagen: “Ze hadden een grillig patroon, maar ik kon niet zien dat ze echt open stonden. Wel was er douchewater in blijven staan, wat voor kleurverschil en kringen zorgde.” Omdat destructief onderzoek voor nog meer schade zou kunnen zorgen, besluit Hagen alleen visueel onderzoek uit te voeren. Met een thermografische camera ziet hij - nadat hij eerst de warmwaterkraan een tijdje heeft laten lopen - dat de warmwaterleiding zich precies in het verlengde van de scheurtjes bevindt.

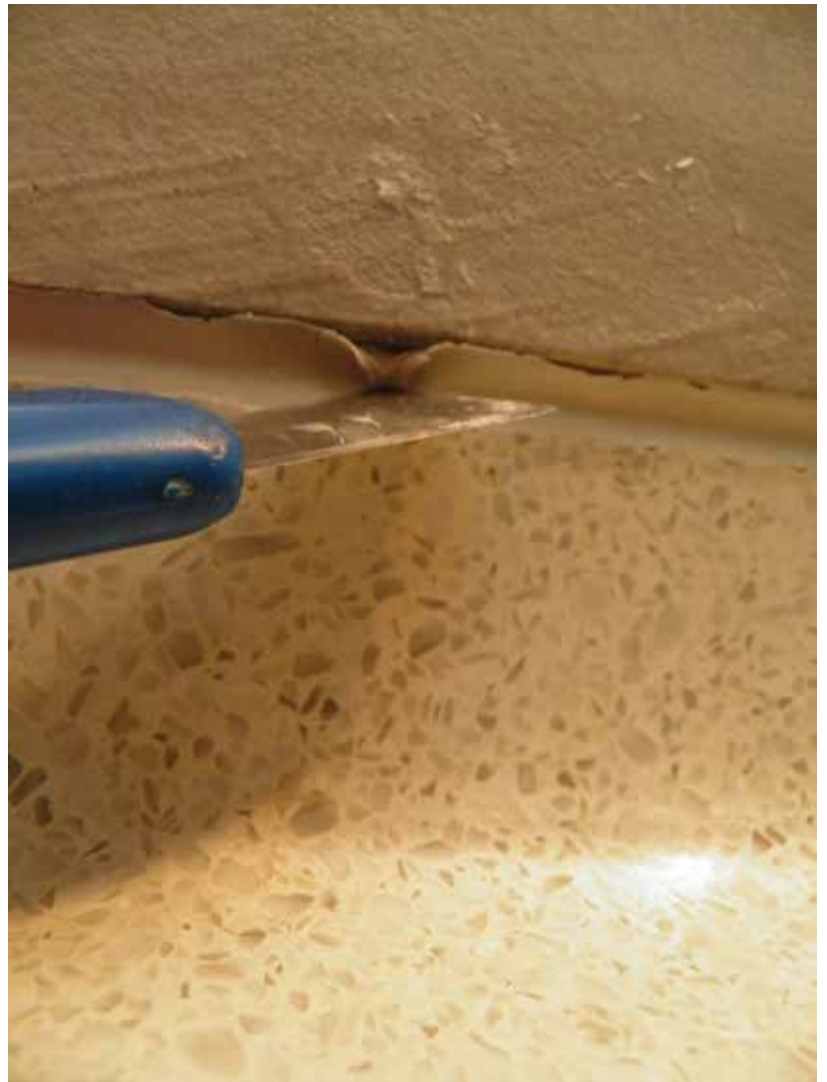
Hagen: “Met name wanneer een warmwaterleiding oppervlakkig in een wand is aangebracht, of beperkt ingekapseld is met een (gips) vulmiddel of niet toereikend is beschermd met een mantel dan acht ik de kans relatief groot dat dit zich uit op de relatief dunne afwerklaag op de wand. Door de vaak wisselende temperaturen ontstaan scheurtjes. Omdat op alle andere locaties geen scheurvorming voorkomt is het aannemelijk dat hier sprake is van een lokaal probleem.” De oplossing is de waterleiding dieper in de wand leggen of beter isoleren. Daarvoor moet wel de hele achterwand opnieuw worden gestuct.

Zeeprestanten

Een ander probleem zijn de kitvoegen tussen de granieten plint en de decoratieve pleister. Dat die voeg door het minieme hoogteverschil tussen plint en de rest van de wand soms wat ongelijkmatig is, maakt Hagen niet zoveel uit. “Dat viel nauwelijks op en is geen reden om de hele voeg af te keuren.” En Hagen kan ook niet meer beoordelen of de allereerste, door de bewoners zelf aangebrachte kitvoeg afdoende was, omdat die voeg na het aanbrengen van de Beal Wax al eens vervangen is. “Op de randen van de voeg is de kit uitgesmeerd. Daar laat het een fractie los. Maar ik had niet de indruk dat de voegen op de hele diepte open stonden en dus niet meer waterdicht waren.” Hagen wil wel gezegd hebben dat een kitlaag altijd licht loslaat als je die op de randen ‘tot

De kitvoeg was niet overal gelijkmatig en strak.

nul’ uitsmeert. “De kans op losscheuren na gebruik van een douche met mogelijke zeeprestanten is nog groter omdat het kit hierop niet genoeg hecht. Uiteraard wordt dit mede bepaald door de wijze waarop oude kit is verwijderd, de ondergrond zeep- en vetvrij is gemaakt en of de ondergrond voorzien is van een primer alvorens de kit is aangebracht. Ik kon niet meer achterhalen of de kitvoegen tijdens vervanging afdoende zijn gereinigd en of ontvet.” Hagen adviseert om de kitvoegen preventief te verwijderen, grondig schoon te maken, te ontvetten, voor te behandelen met primer en dan opnieuw aan te brengen. De laklaag die beschadigd is kan worden opgeschuurd en opnieuw gelakt worden.

Kitvoegen tussen de granieten vloerplint en het op de wanden aangebrachte sierpleisterwerk laten los.

Richtlijn 1.12

Omdat stucwerk in natte ruimtes steeds populairder wordt, maar ook steeds vaker tot problemen leidt, heeft TBA de ‘Richtlijn 1.12; Richtlijn voor het aanbrengen van glad/gespaand decoratief stukadoorswerk; In reguliere toepassing en specifiek in natte ruimten’ uitgebracht. Op pagina 20 gaan we dieper op die richtlijn in.